

Jindřiška Hasalíková

Jmenuji se Jindřiška Hasalíková a narodila jsem se 19. 6. 1937 v Opavě, na svou dobu netypickým císařským řezem. V současné době bydlím v Horním Benešově, kde jsem strávila celý svůj profesní život. Společně se svou sestrou Miladou, bratrem Boleslavem a bratrem Slavomírem jsme bydleli v Benkovicích poblíž Opavy, což je obec, v níž žilo 350 obyvatel. Pokřtěná jsem byla v místním kostele, bohužel bez rodičů. Náš statek čítal jednu krávu, dvě kozy a spoustu slepic. V roce 1943 jsem poprvé navštívila místní školu, ve třídě jsme byli pouze čtyři a své první vysvědčení jsem spálila, protože bylo v němčině, což se mi nelíbilo.

Ke konci druhé světové války v roce 1945 bylo bombardováno město Opava a jeho okolí a nám nezbylo nic jiného než se schovávat ve sklepech. V důsledku bombardování nám 1. května 1945 shořela stodola u domu. 4. května 1945 přišli do vesnice sovětští vojáci, kteří vesnici osvobodili. Jejich chování ovšem bylo hrozné a zůstala po nich pouze spoušť v podobě ukradeného a zničeného majetku. Ani toto však nezkazilo radost z konce války a přetrvávajícího strachu z ní.

Po skončení války jsme opět mohli začít chodit do školy. Už od nízkého věku mě uchvátila kantořina, kterou jsem po ukončení obecné školy začala studovat na vyšší pedagogické škole v Opavě. Zároveň jsem začala pracovat jako pomocná vědecká síla. V roce 1956 jsem dostala zákaz dalšího studia z politických důvodů. Ve stejném roce jsem získala učitelské místo v Horním Benešově, kam jsem byla přiřazena na místní základní školu za trest kvůli špatnému kádrovému původu.

I v tomto případě jsem měla štěstí v neštěstí, neboť škola patřila mezi ty lépe vybavené školy v regionu. Po roce působení v Horním Benešově jsem se vdala za svého spolužáka z vyšší pedagogické školy Josefa Hasalíka. To bylo v roce 1958. Svatba proběhla jak na úřadě, tak i v kostele. Během života v Horním Benešově jsme bydleli na ulicích Partyzánská, Opavská a Svobody. Stěhovali jsme se vždy po narození dalšího potomka. Mám celkem tři děti. První syn Stanislav se nám narodil v roce 1959, roku 1964 se narodil syn Ivo a v roce 1969 je následovala dcera Radmila. V 90. letech jsem po celoživotním působení na místní základní škole, kde jsem vyučovala biologii a chemii, odešla do důchodu. V současné době bydlím na Zahradní ulici v Horním Benešově.